

תת"ע 1493/08/12 - מדינת ישראל נגד מויירר גיא

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1493-08-12 מדינת ישראל נ' מויירר גיא
תיק חיצוני: 50250299034

בפני	כב' השופט אלי אנושי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מויירר גיא

הכרעת דין

מבוא:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו שתי עבירות, הראשונה נהיגה במהירות מופרזת, בכך שנהג במכוניתו מדגם ביואיק מס' 4092072, בכביש 2 קילומטר 39.8, ביום 13.07.12 בשעה 06.55, במהירות של 143 קמ"ש (לאחר הפחתה כנדרש), שעה שהמהירות המותרת, היא 90 קמ"ש, כל זאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

וכמו כן מואשם כי נהג בזמן ומקום זה כשהוא שיכור כאשר בבדיקת דגימת אויר נשוף שמסר סמוך לעצירתו, נמצא ריכוז של 305 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף.

בדין ההקראה כפר ב"כ הנאשם באשמה: "כופרים באשמה, מודים הנהיגה כופרים גם במהירות וגם בשכרות".

פרשת התביעה:

להוכחת האשמה העידה התביעה 3 עדים,

עת/1, רס"מ ערן דקל, במסגרת עדותו הוגשו ת/1 תעודת עובד ציבור ולפיה ערך את ביקורת השגרה למכשיר הינשוף ביום 23.02.12 ומצא המכשיר תקין. ת/2 צילום כרטיס מכשיר. ת/3 טופס ביקורת תקופתית למכשיר. ת/4 תעודת בלון גז יחידה בזמן ביקורת שגרה. ת/5 תעודת בלון גז של המעבדה. ת/6 תעודת בלון יחידה בזמן אכיפה. ת/7 נוהל מספר 02.227.01 בעניין תחזוקה וביקורת למד אלכוהול בינשוף, עדכון 19.07.12.

העד אישר כי בת/2 צוין כי ביום 11.03.12, נכתב ע"י שחר צברי, בדיקת כיוול גבולית בוצעו תיקונים נבדק תקין.

העד אישר כי במועד הרלוונטי לכתיבת הדו"ח, המעבדה המשטרית לא הייתה מוסמכת מטעם הרשות הלאומית להסמכת מעבדות והם הוסמכו שבועיים טרם מסר עדותו זו.

העד הסביר את נוהל בדיקת הכיוול במכשיר ומסר שלא יצא לו בדיקה חריגה אף פעם (עמ' 3 ש' 3), אבל אם בבדיקת כיוול ישנה חריגה מעל 5 אחוז, הוא יכול לכוון את החיישנים כפי שרשום בנוהל תחזוקה וביקורת למד אלכוהול.

ע/2, רס"מ תומר גמדני, במסגרת עדותו הוגשו הזמנה לדין וכתב אישום ת/8. 9/ מזכר המשך נסיבות. ת/10 נספח לדו"ח הפעלת ממל"ז. ת/11 דו"ח עיכוב. ת/12 דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות.

במסגרת עדותו הראשית הציג תעודת מפעיל ממל"ז מוסמך. ציין את נסיבות אכיפת המהירות וכן שביצע לנהג בדיקת נשיפון, עיכבו, השגיח עליו תוך הקפדה על כל הבדיקות הנדרשות טרם בדיקת הינשוף, עוכב לתחנת כ"ס, שם נבדק הנהג בינשוף, הוא ציין בפני מפעיל הינשוף את כל התנאים שנדרשו. הנאשם נבדק ויצא שיכור.

בחקירה הנגדית, מסר כי מילא את סעיף 6, ההודעה על העיכוב לבדיקה וההשגחה על הנאשם, מספר שניות לפני 07.27. אישר כי הקריא לחשוד בכל מקום שבו נדרשת חתימה של החשוד. העד אישר שהפעיל את הממל"ז, ענה גם על שאלות בנושא כמה ספרות יש בתצוגת הממל"ז. רשם מזכר המשך כי לא היה די מקום בדו"ח הממוחשב. לא תיעד את שעת מילוי המזכר, אולם ציין מתי נלקח הנאשם ע"י חברו מהתחנה. אישר שמפעיל הינשוף ווידא עמו את עניין ה-15 דקות.

בהסכמה הוגשו מסמכי תקינות הממל"ז, תעודת עובד ציבור, כרטיס מכשיר, וטופס ביקורת תקופתית ת/13.

ע/3 רס"מ בדימוס, מיכה הולבינגר, מפעיל הינשוף, במסגרת עדותו הוגשו ת/14 פלט ינשוף 3862. ת/15 דין וחשבון על בדיקת שרות באמצעות ינשוף. ת/16 פלטי ינשוף ובדיקת כיוול סוף משמרת. ת/17 פלטי ינשוף ובדיקת כיוול תחילת משמרת.

העד אישר כי בדיקת הינשוף נערכה בשעה 07.41, הוא וידא עם עת/2 את הבדיקות הנדרשות טרם הפעלת הינשוף, וכך גם ציין בכתב ידו בת/15. הוא לא בהכרח ממלא הטופס כולו, רק לאחר קבלת התוצאה הרשומה בו, הוא יכול למלא את הטופס, שם ותאריך ולאחר מכן לרשום שווידא הנדרש ורק לאחר מכן להוסיף את התוצאה. הנאשם חתם על הטופס, הוא קיבל עותק והמסמך נסרק למסוף המשטרתי.

לאחר מכן הוגשה בהסכמה תעודת בלון היחידה וסומנה ת/18.

אישורי הסמכת עת/3 להפעלת הינשוף הוגשו כ- ת/19, 2+1.

פרשת ההגנה:

ב"כ הנאשם מסר כי הנאשם לא יעיד.

דין ומסקנה:

הפעלת הממל"ז:

למרות הכפירה בנושא, הרי שבסיכומיו לא טען ב"כ הנאשם בנושא.

אומנם הכלל הידוע הוא שטענה שלא נזכרה בסיכומים רואים אותה כאילו נזנחה, אך למען הסר ספק ולאור הכפירה אתייחס לנושא.

בשורה ארוכה של פסקי דין קבעו בתי המשפט, כי אמינותו של הממל"ז, אינה מוטלת עוד בספק, וכי קמה לה "חזקה שבעובדה" באשר לאמינות ממצאיו. וראה רע"פ 7093/10 בעניינה של אורנה דריזין אליו.

לאור ההלכה הפסוקה בע"פ 5345/90 בראונשטיין נ' מ"י, פד"י מ"ו(5) בעמ' 40, כאשר מבקשת התביעה לבסס את ראיותיה להוכחת מהירות נהיגתו של הנאשם על מכשיר אלקטרוני, עליה להראות כי נתקיימו שלוש הדרישות הבאות:

1. על התביעה להוכיח כי המכשיר היה תקין בעת הפעלתו. המינימום הנדרש לצורך זה, הוא ראייה שהשוטר המפעיל בדק את המכשיר, ומצאו תקין לפני צאתו למשמרת ואחרי סיומה.
2. על התביעה להוכיח כי המכשיר הופעל על ידי שוטר מיומן.
3. על התביעה להוכיח כי המכשיר הופעל כיאות על ידי המפעיל, ובתנאי שטח המבטיחים כי המכשיר מדווח את המהירות הנכונה, וללא שיבושים.

המאשימה עמדה בכל קריטריונים אלו.

כיול הממל"ז ותקינותו:

במקרה שלפני, כאמור הוכחו הדרישות לכיול המכשיר ותקינותו. תחילה אציין כי המאשימה הגישה את תע"צ התקינות והמסמכים הנלווים ת/13.

לעניין תקינות המכשיר במועד ההפעלה עצמו, בת/8 ו-ת/9 צוין במפורש שעת/2, וידא את הפרטים הבאים הן בסוף משמרת והן בתחילת המשמרת. בדיקות התקינות: בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה, בדיקת תיאום כוונות, ובדיקת מרחק קבוע/מהירות אפס, כל שמונת הבדיקות סומנו ברובריקות באות V בכתב יד, כאשר בדיקה עצמית ובדיקת תצוגה נרשם בכתב יד תקין, ולבדיקת תיאום כוונות צוין מיקום הבדיקה ועל מה בוצעה, ובבדיקת מרחק קבוע/מהירות אפס, גם צוין גם מקום הבדיקה ומהירות "0" ומרחק "60.0" והכל כאמור הן לגבי בדיקות סיום משמרת ותחילת המשמרת. ולטעמי הדבר מספק ביותר.

אשר על כן קובע אני כי המאשימה הוכיחה שמכשיר הממל"ז היה מכויל, תקין ואמין במועד מדידת מהירות הנאשם.

שוטר מיומן:

ת/2 הציג תעודת מפעיל מוסמך ושדבר הסמכתו נרשם גם בת/10. העד נשאל מספר שאלות בנושא ומצאתי עדותו אמינה ביותר.

הפעלה נאותה:

להוכחת נאותות ההפעלה הגישה המאשימה כאמור את ת/8 ו-ת/10 נסיבות המקרה והנספח לדו"ח על פי מסמכים אלו, ת/2 היה בניידת סטטי חנה בצמוד למעקה בטיחות שמאלי של נתיב התמזגות מספיר לצפון, ההפעלה בוצעה מדופן שמאל של הניידת, אל מרכז חזית הרכב, מדד מהירות הרכב שנסע בנתיב שמאל לבדו ללא כלי רכב, השוטר ציין כי היה כלי רכב שנעקף ע"י הנאשם, הוא שמר קשר עין רצוף, זיהה הרכב האיץ אחריו ועצר אותו. לעניין המהירות, ציין השוטר את דברי הנהג, **"יכול להיות שנסעתי מהר זה רכב שלא מרגישים את המהירות."**

במסמך ת/10 נרשם כי לצורך אמינות ההפעלה הקפיד המפעיל בין היתר על כך שהיה קו ראייה נקי מהפרעות פיזיות בין המפעיל ורכב המטרה. ההפעלה נעשתה כלפי רכב המטרה, שכל חלקיו הניתנים להראות גלויים לעני המפעיל. מרגע זיהוי רכב המטרה, נקודת הכיוון האדומה הייתה מכוונת לאזור מרכז הרכב עד קבלת צליל אישור המדידה, במהלך כל המדידה, נקודת ההצבעה האדומה כוונה לאזור מרכז רכב המטרה, הוא שמר כל הזמן על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם, עד עצירתו. טווח גילוי רכב המטרה היה 268.0 מטר, דהינו בטווח המותר לאכיפה. רכב הנאשם היה בנתיב שמאלי מתוך 3 בתנועה מתקרבת, בשעת ההפעלה לא ירד גשם, שלג ולא היה ערפל, ולאחר שעצר הנאשם הציג בפניו את נתוני המדידה. **ולטעמי הדבר מספק ביותר.**

לאור האמור קובע אני כי המאשימה הוכיחה כי המכשיר הופעל כיאות על ידי המפעיל, ובתנאי שטח המבטיחים כי המכשיר מדווח את המהירות הנכונה, וללא שיבושים.

אציין כי לאור השלמת הוכחת כל הנדרש ע"י פסקי הדין של בראונשטיין ודריזין, המאשימה עמדה בכל הנדרש להוכיח את אשמת הנאשם.

אציין כי הזהרתי עצמי כי גרסת המאשימה בכל הנוגע לעבירת המהירות, מבוססת על עדותו של עד יחידי ואולם עדותו עשתה עלי רושם אמין ואיני רואה כל סיבה שלא לבסס עליה את הרשעת הנאשם.

לא זו אף זו, חיזוק מסוים לגרסת המאשימה ניתן לקבל מגרסת הנאשם כפי שנרשמה בדברי הנהג כאמור לעיל, ולמעלה מכך, מאי העדת הנאשם בנושא, לאור סעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 שקובע:

"הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע...".

סיכום נהיגה במהירות מופרזת:

סיכומי של דבר, שאני קובע, אפוא, כי התביעה הוכיחה, למעלה מכל ספק, כי המכשיר היה תקין, מפעילו מוסמך ומיומן, ותנאי הדרך היו כאלה, המאפשרים מדידה נכונה של המהירות בה נסע הנאשם ואכן זו המהירות שבה נמדד במהלכה.

נהיגה בשכרות:

תקינות המכשיר: בעפ"ת (ירושלים) 25457/04/10 מ"י נ' עוזרי, בבימ"ש מחוזי בירושלים, נקבע:

"תמימי דעים אנחנו עם בית משפט קמא בקביעתו הבסיסית על חזקת האמינות של הינשוף; **"המכשיר מבצע מלאכתו כהלכה ובאופן מדויק במרבית המוחלטת של המקרים"**... כמו בית משפט קמא, גם דעתנו-שלנו נחה בסופו של דבר לגבי חוקיות הבדיקות שמבצע הינשוף ולגבי מהימנותן. ודוק: כִּשְׁל מקומי, טעות בתפעול או בתחזוקה, הם מן הדברים הבלתי נמנעים. **אך הם טעוניהם הוכחה פרטנית ממוקדת באופן מותאם לנסיבות כל עניין ועניין.** כיוצא בזה, בעל גולגולת דקה מן הדקה, אדם חולו או בעל מאפיינים חריגים וייחודיים, יוכל תמיד לטעון ולנסות ולהוכיח כי מתקיימות בעניינו הנסיבות החריגות. **אך בהיבט הכולל, לפי טיבו של המכשיר ובהתאם לתורת הפעלתו ותחזוקתו, המכשיר אמין, חוקי וראוי לשמש לאכיפה בפלילים בתחום שאליו נועד" (הדגשה שלי א.א.).**

ע/ת1, איש המעבדה, רס"מ ערן דקל, מסר כי המכשיר היה תקין במועד ביצוע הבדיקה שערך למכשיר ולאור המסמכים שהגיש ת-7-1 עדותו אמינה בעיני.

לא נעלמה מעיני העובדה כי לאחר ביצוע הבדיקות ע"י העד, התגלתה תקלה שתוקנה וראה בת/2 הרישום מיום 11.03.12, ע"י שחר צברי, "בדיקת כיוול גבולית בוצעו תיקונים נבדק תקין". ואולם איני סבור כי רישום זה בכרטיס המכשיר הופך המכשיר לבלתי תקין במועד ההפעלה באירוע שלפני.

טען ב"כ הנאשם כי למעבדת המכשור ניתנה הסמכה לאחר הבדיקה כך שלא הייתה מוסמכת מטעם הרשות הלאומית להסמכת מעבדות במועד ההפעלה, הסמכה זו ניתנה שבועיים ימים טרם מועד עדות עת/1. אכן מדובר בעובדה נכונה, גם עת/1 הכיר בכך, ואולם אין זה משפיע על אמינות הבדיקה כל עוד המאשימה עמדה בדרישות המינימליות שנקבעו ע"פ דין.

בעניין זה אציין כי תקנה 169ד(ב) לתקנות, קובעת: "הראתה בדיקת הנשיפה, כי ריכוז האלכוהול... **תשמש תוצאת הבדיקה ראייה בביהמ"ש...**". חזקת ה"חוקיות" או ה"תקינות" (כבוד השופט קדמי בספרו "על הראיות" בעמ' 1695):

"משמעותה של חזקה זו היא: שחזקה על הרשות, שמה שעשתה כדין עשתה, וכל תנאי מוקדם לשימוש בסמכות קיים על ידה... ולעניין כוחה הראייתי: במישור הפלילי - קיימת לטובת הקטגוריה, ההנחה כי אותו איש משטרה היה מוסמך למלא את התפקיד הזה... יש לציין כי ההנחה הנ"ל אינה סופית, וכי היה בידי המשיב להביא הוכחה סותרת, או שהיה בכוחה לפחות לעורר ספק...".

יתר על כן, בפסק דין **עפ"ת (ירושלים) 25457-04-10 מדינת ישראל נ' עינת מלכה עוזרי**, נקבע כי המכשיר הינו אמין וניתן לסמוך על תוצאותיו, וכך נכתב:

"תמימי דעים אנחנו עם בית משפט קמא בקביעתו הבסיסית על חזקת האמינות של הינשוף; "המכשיר מבצע מלאכתו כהלכה ובאופן מדויק במרבית המוחלטת של המקרים" (עמוד 117 לפסק הדין). ... ברם, כמו בית משפט קמא, גם דעתנו-שלנו נחה בסופו של דבר לגבי חוקיות הבדיקות שמבצע הינשוף ולגבי מהימנותו. **ודוק: קָשָל מקומי, טעות בתפעול או בתחזוקה, הם מן הדברים הבלתי נמנעים. אך הם טעוניהם הוכחה פרטנית ממוקדת באופן מותאם לנסיבות כל עניין ועניין.** כיוצא בזה, בעל גולגולת דקה מן הדקה, אדם חולה או בעל מאפיינים חריגים וייחודיים, יוכל תמיד לטעון ולנסות להוכיח כי מתקיימות בעניינו הנסיבות החריגות. **אך בהיבט הכולל, לפי טיבו של המכשיר ובהתאם לתורת הפעלתו ותחזוקתו, המכשיר אמין, חוקי וראוי לשמש לאכיפה בפלילים בתחום שאליו נועד".**

ובהקשר זה אביא מפסק הדין בע"פ 5345/90 אברהם בראונשטיין נ' מ"י:

"כידוע במשפט פלילי הכלל הוא כי על התביעה להוכיח את תקינות המכשיר ואת מיומנות מפעילו אך אינה חייבת להוכיח כל גורם שלילי - אלא אם הנאשם מעלה טענת הגנה וכאשר לטענה אחיזה בחומר הראיות - תהא התביעה חייבת לסתור זאת, אך אין לקבוע כי על התביעה מוטלת החובה להוכיח בכל מקרה את דבר אי קיומם או אי מציאותם של כל הגורמים השליליים כתנאי מוקדם להרשעה...

כבר אמרנו, כי על המדינה להוכיח כי המכשיר תקין. אם תראה, מפי השוטר, כי אכן נעשו במכשיר הבדיקות הנ"ל, יצאה ידי חובתה. כל הטוען, כי המכשיר לא היה תקין או שלא נערכו בו הבדיקות הדרושות, עליו הראיה.

לא כללתי באלה את הבדיקה העונתית, חצי שנתי, שנוהגת המשטרה לבדוק כל מכשיר. בדיקה כזו אכן רצויה היא ואף דרושה, אך אין היא חייבת להיות חלק ממערכת הראיות של התביעה. כאמור, צריכה התביעה להראות, כי המכשיר היה תקין בעת ההפעלה הנדונה. שלוש הבדיקות הנ"ל די בהן לצורך זה".

המאשימה אכן הציגה לבית המשפט את הבדיקות העצמיות ובדיקות הכיול טרם המשמרת (ת/16) ובסוף המשמרת ת/17 ואילו תקינות, כן אציין כי הוגשו תעודות הבלון, הן יחידה והן מעבדה. בכך הוכיחה המאשימה כי המכשיר היה תקין במועד ההפעלה, ב"כ הנאשם לא סתר זאת בעדות משלו ואיני מוצא כי בטיעונו בנושא יש כדי להטיל ספק בכך.

במאמר מוסגר אציין כי על מנת להטיל ספק בתקינות המכשיר על ההגנה להפנות לדבר מעבר לטענה כללית של ספק ערטיילאי, וראה פסיקתו של בית המשפט לתעבורה בת"א בעניינו של **שלמה חגאג בתיק תת"ע 4572-10-13**, שבו הוכיחה ההגנה באמצעות ראיות ועדים מטעמה, הן שוטרים והן אנשי מעבדה, כי המכשיר האמור הופעל בניגוד להנחיות לאחר בדיקת כיול שגויה, שיתכן ולא תוקנה במועד טרם ההפעלה הרלוונטית לנאשם, כך שנוצר ספק בתקינותו במועד ההפעלה שעל הפרק, דבר שלא נעשה כלל בעניינו.

לסיכום, לא מצאתי ספק בתקינותו של מכשיר ינשוף מס' 40 שבאמצעותו נערכה הבדיקה.

קביעת השכרות על פי בדיקת נשיפה - ינשוף:

ע/ת2, עצר את הנאשם בשעה 06.55 (ת/8, ת/11, ת/12), חשד בנאשם עקב ריח אלכוהול, עיכבו לנשיפון, מרגע עצירת הנהג היה עמו בקשר עין רצוף ושומר עליו שלא יאכל, יעשן, יקיא ולא יחדיר דבר מה לפניו או לאפו (ת/9, ת/12 הן ס' 6 והן ס'9), **דהינו השגיח עליו מעצירתו ב06.55** ולא ממועד חתימת העמוד הראשון של ת/12 בסביבות 07.27 כטענת ב"כ הנאשם בסיכומיו. לנאשם הובהרה מטרת הבדיקה, הוא הסכים לבדיקה בחתימת ידו. ע/ת2 מסר למפעיל הינשוף ע/ת3 כי השגיח על הנאשם ואכן הלה רשם בת/15 כי ווידא הדרישות המקדימות עם ע/ת2. ובכך אין מדובר בהשגחה ע"י אדם בלתי ידוע כפי שניסה ב"כ הנאשם לטעון בסיכומיו. **ע/ת3** ציין בת/15, כי נעשה שימוש בפיה חדשה עבור כל נשיפה שבוצעה, ובבדיקת הינשוף נמצאה תוצאה סופית של 305 מיקרוגרם, כך גם עולה מפלטי הינשוף ת/14. תוצאה העולה על שולי הבטיחות שנקבעו לאכיפת שכרות כפי שנקבע ע"י בית המשפט המחוזי בפרשת עוזרי, 290 מיקרוגרם. לפיכך מצאתי כי מכשיר הינשוף הופעל כראוי ונשמרו נוהלי הפעלתו ותוצאת המדידה בסך 605 מיקרוגרם אמינה.

התייחסות לטענות הגנה נוספות:

מלבד האמור לעיל, טען ב"כ הנאשם כי ע/ת2 פועל בניגוד לנהלים, שכן לשאלתו "לפני שאתה ממלא מסמך האם אתה מקריא אותו לחשוד?" השיב "לא כל דבר. איפה שצריך חתימה של חשוד אז כן". ב"כ הנאשם בנה תילי תילים מתשובה זו למשל שכלל לא הודיעו לנאשם שהוא מעוכב ואת ההנחיות והדרישות המקדימות לבדיקת הינשוף, ואולם איני מסכים לכך, הדברים צוינו כאמור בפרוש ע"י ע/ת2 ומופיעים בחומר הראיות ומנגד, הרי הנאשם לא טען אחרת מדברי עדי התביעה, שהרי כלל לא העיד ולא מסר גרסה בפני בית המשפט.

איני מקבל הטענה כי כיוון שעת/3 מסר שמילא את שמו של הנאשם, תאריך ווידוא הזמנים, בטופס ת/15 דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף, מיד עם קבלת הנאשם ולא המתין במילוי פרטים מסוימים אלו עד תום

הבדיקה, הרי הפר הנהלים. בכל הכבוד גם הציטוט שהביא ב"כ הנאשם מנהלי המשטרה, אומר כי מדובר בזיכרון דברים על נטילת הבדיקה, לגבי אלו לא נמסר כי מולאו טרם הבדיקה, ואף העד מסר מפורשות כי הוסיף התוצאה לאחר מכן. וצודקת תשובת עת/3 בעמוד 11 ש' 1, הנאשם חתום על הטופס, הוא קיבל עותק ביד ואפשר לעקוב אחר הדבר, אם וכאשר עולה שאלה של זיוף. אציין כי מילוי שם הנהג וחתימתו על הטופס מקטין הסיכוי לטעות בטפסים במהלך הבדיקה.

למען הסר ספק אציין כי לא מצאתי ממש גם בטענות נוספות שהעלה ב"כ הנאשם. מוצא אני את עדי המאשימה אמינים בעדותם, ומקובלת עלי גרסתם.

גרסת הנאשם:

גרסת הנאשם לא נמסרה במשפט, הנאשם לא העיד דבר המחזק גרסת המאשימה לאור סעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 שקובע:

"הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע...".

אולם גרסת הנאשם בשטח נרשמה ע"י עת/2, ולפי ת/8 ציין כי שתה רק בירה, לפי ת/12 אישר ששתה 2 בקבוקי בירה, כשעתיים וחצי טרם הנהיגה. בתחקור החשוד לאחר הבדיקה לשאלה כמה שתה? השיב "3 בירות 4 בקבוקים משהו כזה לא זוכר" - והנאשם חתום על כך, אין ספק שהכמות הנטענת הולכת וגדלה. אולם כאמור הנאשם לא נחקר בנושא ולא אקבע מסמרות על פי זאת.

סיכום הנהיגה בשכרות:

התביעה עמדה בהוכחת היותו של הנאשם שיכור על פי בדיקת הינשוף שאמינותה לא נסתרה.

סיכום:

אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ואני מרשיעו בדיון.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, במעמד הצדדים.